

POÉZIA – TERCIA A

Potok slov

Na začiatku je to len malý prameň,
ktorý ledva odstrčí kameň.
Ako bábo rozprávať nevieš,
no pohľadom utešiť vieš.

Z prameňa sa stáva rieka,
osud z teba detstvo zvlieka.
Stáva sa z teba predškolač,
poškvrny nemáš ani za mak.

Keď sa z rieky stane potok,
urobíš velikánsky pokrok.
V škole ťa písať učia,
potoky všetkých krásne zurčia.

No tvoj potok zrazu stojí,
čoho sa pred sebou bojí?
To tá puberta ťa láka,
z potoka sa stáva mláka.

Keď tvoj potok trápi sucho,
nápady ti niekto sfúkol.
Vtedy keď si nevieš rady,
zavlažia ťa nápadov vody.

Každý človek má svoj potok,
nie je žiadnej sily otrok.

Z duše je tvoja sila nápadov,
je to tvoj potok, potok slov.